

18. Německo 2018 – opět v Mecklenburgu

V zimě 2017/2018 se utvořila nátlaková skupina, Honzové a já, s tužbou zopakovat si plavbu lodí v Německu, opět v oblasti Mecklenburska. Postupně se k naší partě přidala mamina, ale dceru Kačku jsme nepřemluvili, asi protože malá Kačenka se ještě nemohla sama rozhodnout. Slabá náplast byla, že s námi pojedou do Tropicalu a po přespání pojedou domů. A tak se taky v červnu 2018 stalo.

Vybírali jsme zase loď. Takovou, aby byla dostupná a hlavně pro naše potřeby vhodná. Přes lodní společnost LANKE-CHARTER jsme zamluvili loď Pedro 111, která má boční propeler a vnitřní i vnější řízení. 2 dvoulůžka, elektrické ovládání WC a hlavně vstup a výstup středem lodi bez velkých výškových rozdílů všech částí lodi. Nakonec se tato loď povedla, především to bylo bez technických problémů.

Po důkladné přípravě jsme odjízďeli z domova v neděli 10.6. Opět jsme jeli do loděnice přes ten aquapark Tropical Islands před Berlínem. Chytili jsme zrovna několik autobusů, ze kterých se vyřítily davy lidí mířící do Tropicalu. Takže po příjezdu jsme museli dost dlouho čekat ve frontách na vstupenky i místa v šatnách, ale nakonec se to podařilo. Děti už se těšily na vodu a na atrakce. Na střídačku jsme se šli najíst a napít do plážových barů, postupně jsme se u dětí vystřídali, když Honzové si pochopitelně vybrali ty tobogány, s malou Kačenkou jsme byli v brouzdalištích i ve velké vodě. Navečer jsme ještě trochu povečeřeli, děti se zmrzlinou. Pak odjíždíme na penzion Ferienhaus Krusika, opět ve stejné vesnici jako před 2 lety, v Krausnicku, asi 5 km od aquaparku. Děti si ještě hrály na zahradě penzionu, ale brzy se uložily ke spaní. Voda v aquaparku je hodně unavila, jako i nás. Po ránu Kačenky odjely domů a naše výprava vyrazila do přístavu v Rheinsbergu. Je pondělí 11.6., den našeho nalodění.

Prohlédli jsme si naši loď, pak jsme prošli celý luxusní areál a ještě zajeli do města do restaurace na pozdní oběd. Mamina dostala vídeňský řízek přes celý velký talíř. Stihli jsme i krátkou procházku k zámku Rheinsberg, kde byla krásná zahrada přímo na břehu jezera Grienerick See. Převzetí lodi proběhlo tentokrát bez problémů, Honza zase musel absolvovat dvouhodinový kapitánský kurs, protože ten co absolvoval před 2 roky už neplatil. A hned po zkušební projíždce jsme vyrazili na svoji další plavbu.

Přes jezero Rheinsberg See průplavem Repenter a přes další jezero Schlaborn See jsme se vydali do městského přístavu Zechlinerhütte, kde jsme zakotvili na první přespání. Na tuto výpravu jsme si vzali sebou moji elektrickou koloběžku, protože už mi nejdou delší procházky. Navíc s Honzíkem jsme mohli dělat projížďky po okolí, návštěvy dětských hřišť a případně i na nákupy. Právě dětská hřiště jsou v každém městečku a pro Honzíka to je objevování nových zajímavých atrakcí. Večer jsme použili tradičně velmi kvalitních WC a sprch, které jsou prakticky v každém přístavišti nebo u městského mola. Na zahradní restauraci jsme poseděli za krásného teplého večera.

Ráno v úterý 12.6. po snídani jsme ještě vyrazili s Honzíkem na projížďku a pak jsme vyrazili na další plavbu. Jagowkanal nás dovedl na další jezera Tietzow See a Prebelow See, pak jsme vpluli do Huttenkanálu na první naše zdymadlo Schleuse Wolfsbruch. Je tu docela provoz, takže musíme nějakou dobu čekat, než na nás přijde řada a do zdymadla vplouváme s dalšími třemi loďmi. Krátkou pauzu využíváme na

občerstvení s kávou. Vyrážíme dál na velká jezera Pälitz See Kleiner a Grosser a přes další zdymadlo Schleuse Strasen vplouváme do tzv. Vodní cesty HAVOL. Ale nejdříve delší přestávka na oběd právě před tím zdymadlem, kde je soustředěno více lodí.

Právě plavba Vodní cestou HAVOL je složitá na navigaci, protože trasa vede soustavami malých jezer a průplavů. Takže společně s kapitánem Honzou se musíme soustředit a najít ten správný směr. Stalo se, že jsme se nějak zatoulali a museli se vracet do té správné stopy. Zdymadlem Steinhavelmühle jsme se dostali na jezero Röblin See a do Maríny Röblinsee.

Mamina s Honzíkem se vydali rybařit. Nějak se nedařilo a tak to brzy Honzíka přestalo bavit. Proto jsme spolu vyrazili na koloběžce do města Fürstenberg a hlavně zase na dětské hřiště. To bylo pro něj záživnější. Pak jsme projeli kolem zámku Fürstenberg zpátky do našeho ležení, tedy do maríny. Použili jsme zase sprchy a WC v maríně a šli jsme posedět na zahradě restaurace.

Ve středu 13.6. ráno jsme obraceli zpět opět přes zdymadlo Steinhavelmühle a k obědu jsme uvázali loď u malého přístaviště s bufetem Beim Fischer. Měli sice velký výběr uzenin a dalších dobrot, ale nějak jsme si neuměli vybrat. Nakonec to byly bagety zapečené s nějakými kousky masa nebo uzenin. Nebylo to sice moc jídlo k obědu, ale nakonec jsme byli všeobecně uspokojení.

U Priepertu jsme odpoledne odbočili doprava směrem na Wesenberg přes jezero Grosser Priepert See a stále po Havlovo Vodní cestě kanálem Havol. Propluli jsme další zdymadlo Schleuse Wesenberg a kolem městečka stejného jména jsme se dostali na jezero Woblitz See. Tady už jsme opustili Havel kanál a Kammer kanálem přes zdymadlo Schleuse Vosswinkel jsme dopluli do krásného města Neusterlitz. Vynikající přístaviště prakticky ve středu tohoto města, kde po nábřeží jezdí tramvaje. Nejdříve jsme zašli do obchodů dokoupit naše zásoby a vyzvednout v bankomatu nějakou hotovost. Je s podivem, že německé restaurace neberou naše platební karty, oni používají nějaké cestovní platební karty. Pak už jsme se s Honzíkem vydali na průzkum a na koloběžce jsme objeli celé město. Samozřejmě jsme se museli zastavit na dětských hřištích, aby tam Honzík vyzkoušel všechny zajímavé prvky.

K večeru mamina vyrazila s Honzíkem na dětské hřiště, protože Honzík jí chtěl ukázat, kde jsme byli spolu předtím. Pak jsme opět navštívili sociální zařízení přímo v přístavišti. Opět přišly k uplatnění naše zásoby drobných mincí, které jsme měli ještě z roku 2015.

Vraceli jsme se zpátky a přes jezero Woblitz See jsme připluli do města Wesenberg, Toto místo jsme zaregistrovali už předchozí den a tak jsme uvázali u městského mola k obědové přestávce. Mamina nám tentokrát připravila oběd z vlastní dílny – karbanátky, brambory, volská voka a rajčatový salát. Samozřejmě jsme museli s Honzíkem vyrazit na objevnou cestu koloběžkou a podařilo se nám vysledit krásné dětské hřiště s dřevěnými maketami dopr.prostředků a zvířat. Pokračovali jsme na jezero Groser Pälitz See, kde Honzové využili krásné teplé počasí a skočili si do jezera ze zadní plošiny naší lodě. Voda asi nebyla nejteplejší, ale naši hrdinové to zvládli a užili si dovádění ve vodě.

Z jezera Kleiner Pälitzsee jsme odbočili podle plánu směrem na Mirow. Přes jezero Canower See a stejnojmenné zdymadlo dál plujeme dalšími jezery Labus See a Vilz See, mezi nimiž zdoláváme zdymadlo Diemitzer Schleuse. Pak už později odpoledne připlouváme přes další jezero Mössen See do kempu pro kanojisty Campingplatz Peetch a v okolí je ještě velký kemp pro obytné přívěsy a obytná auta. Trochu jsme probádali okolí a občerstvili se u bufetu. Sledovali jsme záchrannou akci s vrtulníkem, když přistál blízko nás, pak záchranáři doběhli k nějaké chatce a s nemocným zpět k vrtulníku. Honzík ještě navštívil dětské hřiště hned vedle bufetu a pak krmil kačeny, jedna mu žrala přímo z ruky. To byl pro něj zážitek. Na lodi také jako atrakci často používal palubního okénka jako prolézačku.

Ráno v pátek 15.1. jsme uspořádali narozeninovou párty – Honzík měl právě 5 let. Dostal plno dárků, babička připravila originální svíčku a Honzík pak nevěděl co dřív. Ještě po snídani mamina s Honzíkem chytali ryby, a úspěšně.

Dopoledne jsme dopluli do města Mirow. Uvázali jsme u mola zámku Mirow a vydali se na prohlídku okolí a pak na oběd v podzámčí. Odpoledne jsme se vydali nejdříve zdymadlem s vertikálně posuvnými vraty Schleuse Mirow a dlouhým kanálem Müritz-Havel na jezero Kleine Müritz do města Rechlin. Tato část plavby nebyla původně plánovaná, ale měli jsme dost času a tak jsme se rozhodli si trasu prodloužit. Po uvázání lodi v přístavu Seerbrücke Rechlin jsme s Honzíkem vyrazili znovu na objížděku koloběžkou a samozřejmě jsme zastavili u dětského hřiště. Já jsem si dal delší klid na lavičce, protože Honzík využil mnoho lákadel. Ještě večer jsme zašli na večeři do restaurace v přístavu. Ráno po snídani si zopakoval Honzík návštěvu na dětském hřišti. Protože bylo krásné teplé dopoledne, Honzík stihl se vykoupat v jezeru z pláže přístavu.

Nakonec jsme zůstali v Rechlinu ještě odpoledne, večer a do rána, protože prostředí přístavu a okolí bylo opravdu pěkné. S Honzíkem jsme si dopřáli další výjezdy za dětskými atrakcemi, kterých bylo ve městě ještě dost. Určitě Honzík zaujalo přírodní bludiště vytvořené vystříháním trávníku. Pěkný nápad. Taký jsme zajeli nakoupit do supermarketu Netto k doplnění našich lodních zásob. Tam jsme koupili i pohledy a velké fotky. Už při plavbě zpět do Mirowa kluci z lodi chytali ryby, a k překvapení, úspěšně.

Dopoledne v neděli 17.6. jsme už spěchali co nejbližší k naší základně, protože se naše plavba chýlila ke konci. Krátkou zastávku na oběd jsme udělali u restaurace BiberFerien Hof a pokračovali jsme okolo Mirowa tentokrát hodně dlouhou plavbou bez přestávky, když nepočítám ty na zdymadlech. Ale zvládli jsme to opravdu rychle, protože jsme ještě stihli proplout kolem našeho přístavu do města Rheinsberg, tedy k jeho zámku. Ten pohled z vody byl opravdu zajímavý.

Do našeho luxusního přístavu Hafendorf Rheinsberg jsme dopluli v šest hodin navečer. Chvilku jsme hledali možnost uvázání lodi s výhledem, že tam přespíme. Čekala nás obvyklá práce, zabalení a vyklizení zavazadel už do auta a úklid lodi. Ještě jsme si s Honzíkem udělali výlet na koloběžce se zastávkou na dětském hřišti. Pak jsme zašli na večeři do restaurace, kde jsem pak zůstal s Honzou na fotbal v televizi Brazílie-Švýcarsko. Tady se patří podotknout, že v době naší dovolené probíhalo Mistrovství světa v Rusku a tak na všech stáních jsem hledal možnost se dívat na fotbal. Mamina s Honzíkem mezitím navštívili sprchy a WC a šli spát na loď. Ráno jsme bez problémů předali loď a vyrazili k domovu.

Najeli jsme celkem 800 km Honzovou služební Fabií. Lodí jsme propluli po kanálech, průplavech a jezerech celkem 160 km a 16 zdymadel. Tato dovolená, snad za ta léta, se obešla bez nějakých problémů a závad. Všechno fungovalo, kapitán Honza zhodnotil své zkušenosti z první plavby a společně se mnou a Honzíkem jsme se vystřídali u kormidla. Činnost plavčíků Honzíka a maminy taky bez závad, já jsem se zase více věnoval navigaci a manažerskému řízení naší dovolené. Mamina měla ještě největší zásluhu o naše žaludky a starost o očistu těla i lodi. Honzík, tentokrát už pětiletý, byl spolehlivý a nenáročný, se mnou a tříkolkou jsme zažili víc, než naši spolucestující. Dobrá dovolená.

Pro další naši plavbu jsme si vybrali Polsko, kde jsme ještě nebyli. Ale napadnulo nás Polsko po tom, co jsme s maminou byli na fotbalovém Mistrovství Evropy juniorů U21. Strávili jsme tam 5 dnů a moc se nám líbilo ubytování, upravená města a skvělé silnice a dálnice. Proto jsme si v zimě rezervovali loď na okruh u Gdaňsku. Jenže zasáhla nemoc, můj březnový zápal plic se ztrátou fyzicky nás nakonec donutil rezervaci zrušit. Další rok a záměr pokochat se plavbou během našeho plánovaného pobytu ve Skotsku při Mistrovství Evropy ve fotbale, kam jsme dostali přidělené vstupenky na 2 zápasy ve skupině v Glasgowě. Z Edinbourgu do Glasgowu vede krásný kanál a já měl v úmyslu nejen se podívat, ale možná i zapůjčit si na nějakou dobu loď. Zase to nevyšlo, COVID-19 vše zhatil. Tak snad až někdy jindy alespoň ještě jednou...
Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

